

nemo desperet: multū quidem est: sed qui artifex cogitate. Ille refecit qui fecit: ille reformauit qui formauit. **J**udicabit orbē terrarū in equitate: et populos in veritate sua. **Q**ue ē equitas et veritas: **C**ōgregabit secū electos suos ad indicandū: ceteros autē sepabit ab inuicē. **P**ositurus ē enī alios ad dexterā: alios ad sinistrā. **Q**uid autē equi: quid verius: quā ut nō expectent misericordiā de iudice: qui noluerunt facere misericordiā: anteq̄ veniret iudex. **Q**ui autē voluerunt facere misericordiā: cum misericordiā iudicabunt. **B**icē enī eis ad dexteraz positus: **E**lenite benedicti patris mei p̄cipite regnū quod vobis paratū est ab origine mūdi. **E**t imputat opa misericordie. **E**suri enim et dedistis mihi māducare: sitiui et potastis me: et cetera. **R**ursus ad sinistras positus quid imputabit: **Q**uia noluerūt facere misericordiā: **E**t quo ibunt: **I**n ignem eternū. **I**ste auditus malus magnū gemitum faciet. **S**ed quid dixit alius psalmus: **I**n memoria eterna erit iustus: ab auditu malo non timebit. **Q**uid est auditus malus: **I**te in ignem eternū: qui patus est diabolo et angelis ei. **Q**ui gaudebit ab auditu bono: non timebit ab auditu malo. **Q**uomō gaudebūt ad auditū bonum: **E**lenite benedicti patris mei. **E**t a quo auditu non timebunt: **I**te in ignem eternū: qui patus ē diabolo et angelis eius. **H**ec est equitas: hec ē veritas. **J**udicabit enī orbem terrarum in equitate. **E**t populos in veritate sua. **A**n quia tu iniustus es: iustus nō erit iudex: **A**ut qz tu mēdax es: verax nō erit veritas: **S**ed si vis habere misericordes: esto misericors anteq̄ veniat. **D**imitte si quid in te cōmissum est: da ex eo qd̄ abundas. **E**t de cuius das: nisi de illius: **C**ū de illius das reditio est: si de tuo dares largitio eēt. **Q**uid enī habes qd̄ nō accepisti: **D**e sunt hostie deo gratissime: misericordiā: hūilitas: confessio: pax: caritas: **H**as apportem: et securi expectam: aduētū iudicis: qui iudicabit orbē terrarū in equitate: et populos in veritate sua.

Explicit Tractatus de ps. CXV.

Incipit Tractatus de ps. XCVI.

Magna spectacula deus p̄bet cordi christiano: et quib⁹ vere nihil possit iocūdus inueniri: si tñ assit palatū fidei: cui sapiat mel dei. **C**redim⁹ omnibus vobis q̄ in saluatore nostrū toto corde credidistis: inesse spiritū eius qui vos delectet:

cum legunt p̄phetie ante tot annos prolata ex ore sanctorū: et post tot annos implete in fide gentium. **M**agnā enim iocūditatē tunc carpebant ipsi sancti p̄phete: cum ea iam videbant in spiritu: nō impleta: sed ad huc futura. **E**rat enī eis magna delectatio: sed tamē et ipsi p̄ caritate qua in nos accesserāt q̄s nōdū videbāt: sed spū p̄turiebant: volebāt si fieri posset in hoc tpe nobiscum viuere: et vidē impleta q̄ in spiritu p̄phetebant. **I**nde dñs discipulis suis iam ista videre incipientib⁹: ait: **M**ulti iusti et p̄phete voluerūt videre q̄ videtis et nō viderūt: et audire q̄ auditis: et nō audierūt. **Q**uis enī viderēt ista in spū: tñ futura illis quodāmō formabant. **A**p̄stolis autē iā p̄sentia credebatur. **U**nde ille **S**ymeon iust⁹ quidā senex: multū exultauit vidēs infantem **J**esum: et agnoscēs in paruo magnū: et in exigua carne cognoscēs celi et terre creatorē. **M**ultū ergo exultauit: qz respōsum acceperat non se exiturū esse de hac vita: p̄usq̄ videret saluatore dei. **A**gnouit ergo illū: iocūdat⁹ est: exultauit gaudio: et hoc ait: **B**ñe: nunc dimittis seruū tuū in pace: qz viderunt oculi mei salutare tuū. **M**agna est ḡ ista iocūditas: et hāc facit caritas. **B**electati sum⁹ cū psalmus iste cantaret: et quedā ibi ab omnibus intellecta sunt: quedā vō quātū arbitramur: aut a paucis: aut certe nō ab omnibus. **S**imul ergo illū in isto sermone i quo vobis seruim⁹: cōsideremus: et videamus quāta dignatione nos deus letificare voluit: p̄sentando que p̄misit: et nobis et nos exhibens veritatē p̄missis suis. **I**nscribit⁹ psalmus. **I**psi **D**avid: cū terra eius restituta est. **L**otū ad chruistū reuocemus: si volum⁹ iter recte intelligētie tenere: nō recedam⁹ a lapide angulari: ne intellect⁹ n̄ ruinā faciat. **I**n illo solidef: qd̄ instabili motu nutabat: in illo incubat: qd̄ p̄ incerta pendebat. **Q**uicqd̄ dubitatiois h̄bō in aīo: audit⁹ scripturis dei a chruisto nō recedat: cū ei fuerit i illis v̄bis chruist⁹ reuelat⁹: intelligat se intellexisse: **A**siq̄ aut pueniat ad chruisti intellectū: nō se p̄sumat intellexisse: **F**inis enī legis chruist⁹ est ad iusticiā omī credēti. **Q**uid ē ḡ: et quō accipit i chruistū cū terra ei⁹ restituta ē: **N**ā quō **D**avid intelligat chruist⁹: facile est agnoscē. **C**hrust⁹ enī ex maria: et ex semie dauid: et qz ex semine ei⁹ futur⁹ erat: p̄p̄tea nomē eius i figura p̄phabatur. **E**rgo **D**avid x̄ps: qz et interpretat⁹ **D**avid māu forū. **E**t q̄s tā manu foris: q̄s

q̄ de cruce muñdū vicit: **N**ā post resurrecti-
onem ⁊ ascensionē eius: accepto spiritus fan-
cto: loquētibz aplis varijs linguis: cōmo-
ta multitudo eorū ipoz qui eū crucifixerāt
cōsiliū quesuit salutis: accepit: credidit:
ignotū est: donat⁹ est reatus sanguine chri-
sti: imptus est potus sanguis christi: facti
sunt fideles eius cui⁹ fuerāt psecutores: cre-
diderūt in eū quē crucifixerūt: ⁊ ante quez
insultātes caput agitauerūt: eum ipm̄ ca-
put habere voluerūt. Ita ergo restituta est
terra eius: qđ habet titulus psalmi. Terra
em̄ eius iudea: ⁊ penerat oīs iudea quādo
crucifixerat dominū suū: ignorātes freneti-
ci seuentes in medicū: et salutē infania re-
pellentes. Tanq̄ q̄ perierat iudea tota: cū
qua tota ipi etiaz apli trepidauerūt. **P**etr⁹
qui audaci dilectōe sequebaf: timida nega-
tione ter negauit. **R**esurgēs in via quosdā
loquētes secum de se tales inuenit ipē dñs
Jesus christus: vt dicerēt illi querēti vnde
colloquerent: **T**u solus pegrinus es i hie-
rusalē: et nō cognouisti que facta sunt i illa
his dieb⁹: **Q**uib⁹ ille dixit. **Q**ue: **E**t dire-
runt: de **J**esu nazareno qui fuit vir ppheta
potēs in ope ⁊ sermone corā deo ⁊ omī po-
pulo: **E**t quō eum tradiderūt summi sacer-
dotes ⁊ pncipes nostri in damnationē mor-
tis ⁊ crucifixerūt eū. **N**os autē sperabam⁹:
qz ipē esset redēpturus israel. **I**ā spem chri-
sti pdiderūt. **N**ō em̄ dixerūt: speram⁹ eum
redēptur⁹: s̄ sperabam⁹ qđ esset redēptur⁹ isrl.
Ipē cū eis erat: ⁊ spes illi⁹ in illis non erat:
ostendit se illis: manifestat⁹ est etiaz ceteris
discipulis: visus cōtractat⁹: et inuētus illis
quib⁹ iam perisse videbaf. **R**euocata ē fi-
des eoz qui ceciderāt: restituta ē terra ei⁹.
Beinde factis cū eis qđraginta dieb⁹ ascē-
dit in celū: ⁊ sicut pauloante cōmemorauit:
misso spūsancto fecit discipulos suos idio-
tas homies loqui omniū gentium linguis.
Lūc illi p quib⁹ nō frustra dixerat: **P**ater
igno sce illis: qz nesciūt quid faciūt: cōmoti
vt dixim⁹: quesierūt salutē: cōsiliū accepe-
rūt vt in eum crederēt: crediderūt vno die
tria milia: ⁊ rursus qnqz milia. **L**epit serue-
re p iudeā ecclesia christi: vbi serbuerat op-
probriū christi: ⁊ restituta ē terra eius. **S**ed
qz dixerat ipē: habeo alias oues q̄ nō sunt
de hoc ouili: oportet me ⁊ eas adducere: vt
sit vn⁹ grex ⁊ vn⁹ pastor: etiā ad gentes ad
quas pphete missi nō erant: apli missi sunt.
Quesiti sunt q̄ nō q̄sierāt: inuēti sūt q̄ nihil
expectabāt: quē nō tenebāt deum pollicita-

torē: inuenerūt redēptorē. **I**ā em̄ iudei te-
nebant deū pollicitatorē: qz ibi pphete chri-
stum pdicauerunt: vbi christū pmiserunt:
sed quē pmissum audierant: p̄sentē nō co-
gnouerāt. **I**llis autē pmissum nihil erat: s̄
tamē in pphetis etiam de fide ipoz dictum
erat. **N**on dictū erat ipis: sed dictū erat de
ipis. **M**issum est ad illos ⁊ audistis ex dis-
pensatione dei. **I**pa enim lectio mō vobis
lecta est in actibus apostolorū: quō **L**etu-
rio **C**orneli⁹ credidit. **C**ornelius em̄ **L**en-
turno nō erat de gente iudeoz. **O**rabat: ie-
iunabat: elemosynas faciebat: nō illū dese-
ruit deus: q̄uis i gentib⁹ constitutū: ⁊ mis-
sus est ei angel⁹ q̄ illi nūciaret qđ elemosyne
⁊ oratiōes ipius accepte fuerint apud deū:
Credidit aduocato ad se **P**etro. **N**ūquid
nō illū poterat docere angel⁹: **M**isit illū ad
Petrū: vt magi p hoīem illi fides fieret: qz
hoīes nō redignat⁹ erat dñs visitare. **N**ec
dedignabaf docere p hominē: qđ dignatus
est esse hō. **S**ic q̄ restituta est terra ei⁹: vno
pariete veniēte de iudeis: altero pariete ve-
niente de gentib⁹: quib⁹ duob⁹ parietibus
de vniuerso veniētib⁹: esset ipē lapis angu-
laris vbi ambo copularent. **I**terū quō ac-
cipim⁹ cū terra ei⁹ restitueret: **L**um caro ei⁹
resuscitaret. **A**lius em̄ intellect⁹ tñ a chri-
sto nō recedēs sic potest nobis occurrere:
terra restituta: caro resuscitata. **P**ost resur-
rectionē em̄ ipius facta sūt ista omnia que
cantant in psalmo. **A**udiam⁹ iam de terre
restitutionē psalmū plenum gaudio: excitet
nobis ipē dñs deus noster dignā tante rei
expectationē ⁊ iocūditatem. **I**pē sermonē
nostz moderetur aptum cordibus vestris:
vt quicquid hic exultat cor nostrū in talib⁹
spectaculis pducatur ad linguā: et inde i au-
res vestras: deinde in cor vestrū: deinde in
facta vestra.

Expositio psalmi.

Dominus regnauit: **I**lle q̄ ste-
tit ante iudicē: ille qui alapas ac-
cepit: ille qui flagellat⁹ ē: ille q̄ cō-
sputus est: ille qui spinis coronat⁹ est: ille q̄
colaphis cefus ē: ille q̄ in ligno suspēsus ē:
ille cui pēdēti i ligno insultatū ē: ille q̄ i cru-
ce mortu⁹ ē: ille q̄ lācea pcuss⁹ ē: ille q̄ sepul-
t⁹ ē: ipē resurrexit: **D**ñs regit: **S**euīāt qn-
tū possūt regna: qđ sunt: factura regi regno-
rū: dño omniū regū: creatori omniū seculo-
rū: **A**n ideo cōtemnif: quia tam submissus
⁊ tam hūilis apparuit: **M**isericordia ē nō im-
potētia. **I**lle. n. hūilis apparuit cū eū cape-

Alia lra.
¶ lereit.

mus. Sed iam videamus. **B**is regnavit. **E**xultet terra: iocundent insule multe. Est quidē: qz verbū dei: nō in sola cōtinenti terra p̄dicatū est: sed etiā in insulis q̄ cōstitute sunt i medio mari: z ipe plene christianis: plene sunt seruis dei. Nō em̄ sepat mare eū qui fecerat mare. Quo naues pos sunt accedere: verba dei nō possunt. Implete sunt insule: veritāmē possunt z i figura recte accipi: insule oēs ecclesie. Quare insule: Quia circūlatraf fluctibus oīm tēprationū. Sed quō insula vndiqz circūstrepentib⁹ fluctibus tūdi potest: frāgi nō pōt: magl magisqz ipa frāgit fluctus veniētes: q̄ frangat ab eis: sic z eccle dei pullulātes per totum orbem terrarū passe sunt psecutiones: vndiqz frementū infidelitū. Et ecce stant insule z iā placatū est mare: iocundent insule multe. **N**ubes z caligo i circuitu ei⁹: iusticia z iudiciū directio sedis eius. Quibus nubes z caligo i circuitu ei⁹: Quib⁹ iusticia z iudiciū directio sedis eius: Nubes z caligo impijs qui euz nō intellexerūt: iusticia z iudiciū fidelib⁹ q̄ in eū crediderūt. Illi em̄ p supbiā nō viderūt: illi p humilitatē dirigi meruerūt. Audi nubes z nebulā: et audi iusticiā et iudiciū: Ipe dñs ait: In iudiciū ego in hūc mūdū veni: vt qui nō vident videant: z qui vidēt ceci fiant. Quid est qui vident ceci fiant: Qui sibi videre vident: qui se sapiētes putant: qui nō sibi arbitrant necessariā medicinā: ipsi ceci fiant: ipsi nō intelligant. Qui autē nō vident videāt: qui cecitatem cōfitent: illuminari mereant. Sic ergo in circuitu eius nubes: z caligo his qui eum nō cognouerūt: cōfitentibus aut z humiliantib⁹ se iusticia z iudiciū directio sedis eius. Sedem eius dicit eos ipos qui in eū crediderunt. Be ipis em̄ sibi fecit sedem: qz in eis sedet sapiētia. Filius em̄ dei: sapiētia dei ē. Audiuimus autē ex alia scriptura: magnū hui⁹ intelligentie documentū. Anima iusti sedes sapiētie. Ergo qz isti facti sunt iusti q̄ in eum crediderunt: iustificati ex fide facti sunt sedes ipius: sedet in ipsis iudicans ex ipis z dirigens eos. Quare: Quia māfuetos inuenit veluti iumēta mitia nō recalci trantia: non collū supbum aduersus iuguz eius excutientia: nō flagellū eius recusantia. Facta sunt iumēta eius bona: mansuetas: et meruerūt quod dictū est in alio psalmo: Diriget mites in iudicio: docebit mansuetos vias suas: Propterea q̄ illis nubes

Alia lra.
¶ correctio.

z caligo: quia nō sunt recti: mansuetis autem iusticia z iudiciū directio sedis eius. **I**gnis ante eum preibit: z inflāmauit in circuitu inimicos ei⁹. Be quo igne dicit fratres: Ignis ante eum preibit: et inflāmabit i circuitu inimicos eius: Nō arbitror de illo igne dici in quē mittendi sunt impij illa vltima iudicij sentētia: q̄bus ad sinistrā sepatis: sicut in euāgelio lectum meminim⁹ dicturus est: Ite in ignem eternū: qui p̄paratus est diabolo z angelis eius: nō puto de illo igne dici. Tū hoc nō puto: Quia de quodā igne dicit: qui p̄ibit ante illū anteqz veniat ad iudiciū. Victus est em̄ p̄ire ignem z inflāmare i circuitu: id est p̄ totum orbem terrarū inimicos ei⁹. Ille ignis post ei⁹ aduentū erit: iste aut ignis ante eum preibit. Quis est ergo iste ignis: Possumus eum accipere in pena malozū: possumus in salute redemptozū. In pena malozū quomodo: Quia cum predicaret christus: irate sunt gētes: z cōmouerūt psecutionem: que ira ignis fuit magis cōsummens eos qui psequēbant: q̄ eos quos psequēbant. Cum em̄ videmus duos: vnū irascentē: alterū patiēter ferentē: quis eozū ardeat: vestrū ē iudicare: Potestis i genere hūano tale expectaculū p̄tueri. Nonite vob an oculos hoīem iniquū: cōmotū aīo: trucē vultu: flāmantib⁹ oculis: scintillātib⁹ verbis: ferri i homis necē: in dep̄dationē: i iniurias: in cōtumelias: nō se cape: nō se tenere: alterū patiēter excipientē vba ac plagas: quicqd ille inferre voluerit: et pcutiēti maxillā parantē alterā: cū videris hinc furias: inde lenitatē: hinc irā: inde patientiā: hinc flāmas: inde tolerantia: dubitas pronūciare q̄s eoz ardeat penāqz patiat. Ille ne cuius corpus verax: an cui⁹ aīa verax: Propterea z esaias p̄ba dixit: Et nūc ignis aduersarios comedet. Quid ē z nūc: Anteqz veniat dies ille iudicij magn⁹ iaz furore suo ardent: qui postea supplicio sempiterni illi⁹ ignis arsurū sunt: Nisi forte putatis fratres mei: qz iniusticia que p̄cedit ex homie ad ledendū alterū hominē: illi ad quē p̄cedit nocet: et illi de quo procedit nō nocet. Unde fieri potest: Aliqñ facula ardēs apponitur ad lignum humidū z viride: z non illud incendit: ipa tñ ardet: sic z inimicus tuus. Si quis forte existit iniustus qui tibi moliat insidias: vel preparat aliquā molestiam: iniustus est. Tu si viride lignum fueris: id est si succo sp̄rituali vigenz z virens

Alia lra.
¶ p̄cedet.

flammis inimicitiarum restiteris oratio pro illo
 qui te persequitur: ille ardet: tu manes integer: et
 iniusticia illi illi nocet: tibi nihil nocet: nisi
 forte putas: quod nocet tibi si corpori tuo aliquid
 fecerit: et anima patiens et incorrupta ad deum
 coronanda peruenit: sequens exemplum domini
 sui: qui pati maluit a iudeis: et qui poterat non
 mori mortuus est: quod et qui poterat non nasci
 natum est. Tu enim conditioe natus es: ille volun-
 tate: tu conditioe mortuus: ille misericordia.
 Quod ergo illi nihil nocuerunt iudei: sic nec tibi
 quisquam persecutor inimicus: si tu elegeris esse
 membrum capitis illi. Ecce intellexim ignem
 ante eum peuntem: id est hoc tempore intelligendum in
 pena quadam infidelium iniquorum: intelligam
 ignem si possumus: et in salutem redeptorum. Ita
 enim posueram. Idem ipse dominus ait: Ignem
 veni mittere in terram. Sic ignem quod gladium.
 Nam et quodam loco ait: non se venisse pacem mitte-
 re in terram: sed gladium. Gladium ad separationem: ignem
 ad visionem: sed utrumque salubre: quod et gladium
 ubi ipsius salubritas nos sepauit a consuetudi-
 ne mala. Gladium enim attulit et sepauit unum-
 quemque fidelium: aut a patre suo qui christum non
 crediderat: aut a matre sicut infideli: aut cer-
 te si de parentibus christianis natus est: saltim a
 progenie sua porre. Nemo enim nostrum non aut
 auum: aut patrem: aut aliquam antiquam originem
 in gentibus habuit: et in illa execrabili deo infi-
 delitate separati sumus ab eo quod eramus: sicut gla-
 dium intercessit secernens non interficiens. Hoc
 modo et ignis. Ignem veni mittere in terram: exar-
 serunt homines credentes in eum: acceperunt flam-
 mam caritatis: propterea et ipse spiritus sanctus cum
 missus esset apostolis: sic apparuit. Tunc sicut illis
 inquit lingue diuise velut ignis: qui et insedit
 super unumquemque illorum. Isto igne inflammati ce-
 perunt ire pro mundum: et inflammare: et incendere in
 circuitu inimicos eius. Quos inimicos eius?
 Qui deserto deo a quo facti erant: adorabant
 simulachra que fecerant. Ipsi incendebant: si ma-
 li erant ad presumptiosos: si boni erant ad repatores:
 aut ipse incendebat qui nolens ebat credere illo
 igne: audito verbo dei factus peior: inuidia
 sua exustus atque presumptus: aut si conuerteret
 et crederet: nec sic in illo nihil arsisset. Arse-
 rat enim fenum: ut purgaret aurum. Aurum fides
 est: fenum carnis concupiscentia est. Ois
 caro fenum. Esaias dicit: et ois honor carnis
 ut flos feni. Quicquid est ergo in homine carnali
 appetens vana et seclaria fenum est. Dimitti for-
 te et fratres nostri ierunt ad theatrum: feno ducti sunt.
 Nonne optatus est illis iste ignis: ut fenum ar-
 deat et aurum purget? Quod enim illis inest fidei

feno permittitur. Bonum est quod eis ardere scilicet igne
 ut feno consumpto splendeat preciosum quod re-
 demit christus. Ergo ignis ante eum sibilat: et in-
 flammabit in circuitu inimicos eius. Sunt qui salu-
 briter arserunt: hodie fideles eius sunt: inimi-
 ci eius erant: et nunc iam fideles eius sunt. Quis
 inimicos: non sunt: consumpti sunt: arserunt. Ca-
 ritas consumpsit in eis quod persequabatur christum: et
 purgavit in eis quod crederet in christum. Et in-
 flammavit in circuitu inimicos eius. **Appa-
 ruerunt fulgura eius orbi terre:** Ma-
 gna exultatio. Nonne videmus? Nonne manife-
 stum est? Apparuerunt fulgura eius orbi ter-
 re: inflammati sunt inimici: incensi sunt inimici: arsi-
 t quicquid dicebat: et apparuerunt fulgura eius
 orbi terre. Quod apparuerunt? Et iam crede-
 rent. **Ubi fulgura:** Be nubibus. Que sunt nu-
 bes dei: Predicatores veritatis. Tides
 autem nubem in celo: nebulosam: obscuram: et ha-
 bet intus: nescio quid latens. Si coruscat de
 nube: emicat splendor. Ex eo ipso quod contem-
 nebas inde exiit quod expauescas. Misit
 ergo dominus noster Iesus christus apostolos suos: predica-
 tores factos velut nubes: videbant homines
 et ostendebant. quod vident nubes et contem-
 nuntur: antequam de eis exiit quod mirerentur. Erant
 enim illi primi homines carne portantes infirmi:
 deinde idiote: indocti: ignobiles: sed erat in
 illis quod fulguraret: erat in illis quod corusca-
 ret. Accedebat Petrus homo piscator orabat:
 et surgebat mortuus. Forma humana nubes
 erat: splendor miraculi coruscatio erat. Sic
 in verbis: sic in factis: cum miranda dicunt:
 et miranda faciunt: Apparuerunt fulgura
 eius orbi terre. **Vidit et commota est ter-
 ra.** Si enim non est verum: si non tota terra iam chri-
 stiana clamat amen: commota fulgoribus de
 illis nubibus erumpentibus: Vidit et commo-
 ta est terra. **Montes fluxerunt sicut
 cera a facie domini:** Qui sunt montes?
 Superbi. Omnis altitudo extollens se ad-
 uersus deum: factis christi et christianorum
 contremuit: succubuit. Et quando dico quod
 dictum est: fluxit: melius verbum inueniri non
 potest. Montes fluxerunt a facie domini velut ce-
 ra. Tibi est altitudo potestatum: Tibi duricia
 infidelium: Montes fluxerunt sicut cera a facie
 domini. Ignis eis fuit dominus: illi autem faciem eius
 sicut cera fluxerunt: tandem duri donec ignis
 ille admoueret. Complana est omnis al-
 titudo modo blasphemare christum non audeat:
 et paganus non in eum credit: non eum tamen blas-
 phemat: et si nondum factus est vivus lapis:
 tamen victus est durus mons. Montes

Alfa I fa.
 et Alluxerunt.

fluxerunt sicut cera a facie dñi. **A** facie do-
mini ois terra. **N**ō iudeorū tm̄: s̄ z gen-
tū: sicut dicit ap̄lus: **N**ō em̄ est iudeorū tm̄
deus: sed z gentū. **D**ñs ergo vniuerse ter-
re: dñs **J**esus christus in iudea natus: sed
nō iudee tm̄ natus: qui anteq̄ nat⁹ omnes
fecit: z qui oēs fecerat: omnes refecit. **A** fa-
cie dñi omnis terra. **A**nnūciauerunt
celi iusticiā eius: z viderūt omnes
populi gloriā eius. **Q**ui celi annūcia-
uerunt: **C**eli enarrāt gloriā dei. **Q**ui sunt ce-
li: **Q**ui facti sunt sedes ip̄ius. **Q**uō em̄ i ce-
lis sedet deus: sic sedet in ap̄lis: sic sedet in
p̄dicatorib⁹ euāgelij. **E**t tu si vis: celū eris.
Si vis esse celū: purga de corde tuo terrā.
Si terrenas cōcupiscētiās nō habueris: et
nō frustra respōderis: sursum te h̄re cor: ce-
lū eris. **S**i resurrexistis cū christo: fidelib⁹
ap̄lus loquit: que sursum sunt querite: vbi
christus ē in dextera dei sedēs: que sursum
sunt sapite: nō que sup terrā. **L**episti sapere
q̄ sursum sunt: z nō q̄ sup terrā sūt: nōne fa-
ctus es celū: **C**arnē portas: z corde iā celū
es. **C**onuersatio em̄ tua in celis erit. **T**alis
annūciās z tu christū. **Q**uis em̄ fidelū ta-
cet christū: **I**ntēdat caritas vestra: putatis
qz nos soli stantes h̄ annūciam⁹ christū: et
vos nō annūciat⁹: **U**n̄ ad nos veniūt chri-
stiani: volētes esse quos nunq̄ vidim⁹: q̄s
nō nouim⁹: quibus nunq̄ p̄dicauim⁹: **A**n
forte creāderūt nullo nūciante: **A**p̄lus di-
cit: **Q**uō credēt quē nō audierūt: **Q**uō au-
dient sine p̄dicāte: **E**rgo tota ecclia p̄dicat
christū: z annūciat celi iusticiā ip̄ius: quia
omnes fideles quibus cura est lucrari deo
eos q̄ nōduz crediderūt: z faciūt hoc ex ca-
ritate: celi sunt. **I**ntonat de illis de⁹ iudicij
sui terrore: z tremūt q̄ infidelis erat: z pauel-
cit z credit. **O**stendite homib⁹ quid potuit
christ⁹ p̄ totū orbē terrarū: loquendo eis et
adducēdo eos ad amandū christū. **Q**uāti
em̄ hodie adduxerūt amicos suos: aut ad
pant̄homimū: aut ad coraulaz: **Q**uare nisi
amando illū: **E**t vos amate christū. **T**āta
em̄ spectacula p̄buit: in quo nemo pōt di-
cere aliqd̄ se rep̄bensiōis inuenire illū q̄ vi-
cit seculū. **N**ā z aliquādo quē amat quisq̄
in theatro: vincit in illo. **N**emo vere vincit
in christo: nō est de quo erubescere: **A**rripi-
te: adducite: attrahite quos potestis: secu-
ri estote: ad eum adducitis. q̄ non displicet
videntib⁹: z rogat illum vt illumiet eos: z
bene expectēt. **A**nnūciauerūt celi iusticiā
ei⁹: z viderūt oēs ppli gloriā eius. **C**o-

fundant oēs qui adorāt sculptilia:
Nōne factū est: **N**ōne cōfusi sunt: **N**onne
quotidie cōfundunt: **S**culptilia em̄ sunt:
manufacta idola. **Q**uare iam cōfundunt
omnes q̄ adorāt sculptilia: **Q**uia viderūt
oēs ppli gloriā ei⁹. **I**az oēs ppli gloriā chri-
sti p̄ntent: **E**rubescāt q̄ adorāt lapides: q̄a
lapides illi mortui erāt: nos viuū lapidem
inuenim⁹: imo lapides illi nunq̄ vixerunt:
vt nec mortui dicant. **L**apis aut noster vi-
uus est: z semp vixit apud patrē: z p̄ nobis
mortuus reuixit: z mō viuūt: z mors ei vltra
nō dñabit. **H**āc gloriā ip̄ius cognouerunt
ppli: dimittūt templa: currunt ad ecclesias.
Cōfundant oēs qui adorāt sculptilia. **A**d
huc querūt adorare sculptilia: noluerūt de-
serere idola: deserti sunt ab idolis. **C**onfun-
dant oēs q̄ adorāt sculptilia. **Q**ui glo-
riant in simulachris suis. **S**ed exi-
tit: nescio q̄s disputator: q̄ doctus sibi vide-
bat: z ait: **N**ō ego illū lapidē colo: nec illō
simulachrū: qd̄ ē sine sensu: **N**ō em̄ p̄beta
v̄ potuit nosse: qz oculos habēt z nō vidēt:
z ego nescio: qz illud simulachrū: nec aiām
habet: nec videt oculis: nec audit aurib⁹.
Nō ergo illud colo: sed adoro qd̄ video: et
seruio ei quē nō video. **Q**uis ē iste: **N**umē
quoddā inq̄t inuisibile qd̄ p̄sudet illi simula-
chro. **H**oc mō reddēdo rōnem de simula-
chris suis deserti sibi vident: qz nō colunt
idola: z colūt demonia. **E**tenī fratres sicut
dicit ap̄lus: que imolant gentes: demonijs
imolant: z non deo. **N**olo vos inq̄t socios
fieri demoniorum: naz scimus: qz nihil est
idolum: **I**pe hoc dicit ap̄ls: scim⁹: qz nihil
est idolū: sed q̄ imolant gentes: demonijs
imolant: z nō deo. **B**ixit: nolo vos fieri so-
cios demonioz. **N**on ḡ hinc se excusent: qz
q̄si idolis insensat⁹ dediti nō sūt: demonijs
magis dediti sūt: qd̄ ē piculosius. **N**ā si tm̄
idola colerēt: sicut eos nō adiuuarēt: ita il-
lis nihil nocerēt. **S**i autē adores et seruias
demonib⁹: erūt dñi tui. **E**t qui erūt domini
tui: **I**nuidi tui: libertati tue necesse ē iuide-
ant: semp te velint possidere: semp talē fa-
cere qualē possint secū trahere. **E**st em̄ insi-
ta maliuolētia quedā z p̄nicies nocēdi istis
malis spiritib⁹: gaudēt de malo boim: z de
fallacia nostra: si nos sefellerit pascunt. **E**t
qd̄ querūt: **N**on quib⁹ in eternū dñent. sed
cū quib⁹ in eternū dānent: **Q**uō solet mali-
uolus latro nomiāre innocentē. **N**ūquid si
fuerit vnus incensus: min⁹ ardet si duo ar-
deant: **A**din⁹ mori si duo moriant: **P**ena

Alia f. 2.

Et

illi nō minuit: sed maliuolentia pascit: me cum moriat: nō se minus moriturū dicēs: sed solatiū habet malū alterius. Talis est diabolus: seducere vult illos q̄ cū illo puniant. Et q̄ non potest fallere iudicē deū: nō enī noīat apud illū innocentē: vera crimina volēs habere que obijciat: pctā persuadet. Ecce quales dños sibi faciūt q̄ colunt demonia. Que enī imolāt gentes: demonijs imolant: et nō deo. Nolo vos socios fieri demonioꝝ. Nos autē qualē deū habem⁹: Audite qd̄ seq̄t. Cū enī dixisset: cōfundant q̄ adorāt simulachris: addidit et qui glorian̄ in simulachris suis: ne existerent quasi reddētes rationes de simulachris et dicerēt: nō lapides sed numina colimus: Que numina colis: Dic mihi demōia colis: an spiritus bonos: quales sūt angeli: Sūt enī angeli sancti: et sūt spiritus maligni. Ego dico q̄ in tēplis tuis nō colunt nisi spirīt⁹ maligni: qui sibi exigunt superbe sacrificiū: et volūt se coli tanq̄ deos. Maligni sūt: supbi sūt. Tales sūt etiā homines nō boni: qui suā gloriā querūt: et dei gloriā cōtemnūt. Hoīes autē sc̄tōs attēdite q̄ sūt similes angelis. Cū inueneris hoīem aliquē sc̄tū: seruū dei: si volueris illū colere et adorare p̄ deo: p̄hibet te. Non vult sibi arrogare honorē dei: nō vult tibi esse pro deo: sed tecū esse sub deo. Fecerūt b̄ Apostoli sancti: Paulus et Barnabas: predicabāt verbū dei in lycania. Miracula cū fecissent lycania: ciues eiusdē regiōis adduxerūt victimas: et voluerūt illis sacrificare dicētes Barnabā Iouē: et Paulū Mercuriū. Illi nō sūt delectati. An forte ideo sibi imolari noluerunt: q̄ demonib⁹ se cōpari execrati sunt: Nō: sed q̄ honorē diuinū exhiberi hoīb⁹ horruerunt: verba ipsoꝝ indicāt: nō suspicamur. Sequit̄ enī lectio libri eiusdē: et dic̄ quō moti sūt. Tūc Paulus et Barnabas cōsiderunt vestimenta sua et dixerūt: Viri frēs quid facit⁹: Et nos hoīes sum⁹ passibiles similes vobis. Intēdite ergo quō hoīes tōni p̄hibēt eos qui illos volūt colere tāq̄ deos: et volūt pon⁹ vt de⁹ vnus colat⁹: deus vn⁹ adorē: deo vni sacrificiū offerat⁹: nō sibi. Sic et oēs sancti vel angeli illi⁹ gloriā querunt quē diligūt. Ad eius cultū: ad ei⁹ orationem: ad ei⁹ cōtemplationē: oēs quos diligunt rape et inflāmare studēt: ipm̄ illis annūciant nō se: qm̄ angeli sūt. Et q̄ milites sūt: nō norūt gl̄iam querere nisi impatoris

sui: si autē gloriā suā q̄sierit: vt tyrāni dānātur. Talis extitit diabolus et demonia: id est angeli eius: arrogauit sibi honores diuinū et oīb⁹ demonijs: et impleuit tēpla paganōꝝ: et psuasit simulachra: psuasit illa sacrificia offerri sibi. Nō meli⁹ erat: vt angelos sanctos q̄ vt demones colerent: Respōdent: nō colim⁹ mala demonia: angelos quos dicitis ipsos et nos colim⁹: virtutes dei magni et misteria dei magni. Utinam ipsos colere velletis: facile ab ipsis disceretis: nō illos colere. Audite angelū doctorē. Bocebat quēdā discipulus christi: et ostēdebat illi multa miracula in apocalypsi Jobis. Ille autē quodā sibi demonstrato miraculo visionis expauit: et misit se ad pedes angeli. Et ille angelus q̄ nō q̄rebat nisi gloriā dñi sui: surge qd̄ facis inq̄t: Illū adora: nā ego cōseru⁹ tuus sum: et fratruꝝ tuoꝝ. Quid q̄ frēs mei: Nemo dicat timeo ne irascat mihi āgelus: si nō illū colo p̄ deo meo. Tūc tibi irascat: qm̄ ipm̄ colere volueris. Bon⁹ est enim et deū amat. Quō enī demones irascunt⁹: si nō colant⁹: sic angeli indignant⁹: si p̄ deo colant⁹. S; ne forte dicat sibi cor infirmū: cor trepidū: ergo si irascant⁹ demonia: q̄ nō colunt⁹: tū meo offendere demonia. Quid tibi facturus est: vel princeps ipsoꝝ diabol⁹: Si posset aliqd̄: null⁹ nostroꝝ remaneret. Nōne quotidie tāta in illo dicunt ore christiano rū: et crescit seges christianoꝝ: Quā irascert̄ nequissimo seruo tuo: hoc nomē illi imponis: sathanas diabole: hoc illi dicis. Fortasse in hoc erras: q̄ homini hoc dicis et imoderata ira raperis: ad cōuiciandā imaginē dei: et tū hoc eligis qd̄ ei dicas qd̄ valde detestaris. Si posset ille nō se vindicaret: S; nō pmittit⁹: et tātū facit quātū pmittit. Nā et Job tēptare voluit: et nō nisi potestātē quesuit: et nihil faceret nisi p̄tatem accepisset. Quare ergo nō securus adoraf̄ deū: quo nolente nemo tibi nocet: et q̄ p̄mittente emēdari nō euerteris: Si enī placuerit dño deo tuo pmittere vt aliq̄s hō tibi noceat: aut aliquis spūs tibi noceat emēdauit te vt clames ad euz: Emēdans emēdauit me dñs: et morti non tradidit me. Ergo cōfundant̄ oēs qui adorāt simulachra: qui glorian̄ in simulachris suis. **Adorate eum oēs angeli ei⁹: Biscāt pagani adorare deū. Angelos volūt adorare: angelos imitent⁹: et illū adorent q̄ ab angelis adoraf̄. Adorate eū oēs ange-**

Alia lra.
Hierata.

li eius. Adoret angelus ille qui missus est ad Cornelium. Nam eum adorans Cornelius misit ad Petrum adorare christum dominum Petrus et ipse conseru Petrus: Adorate eum omnes angeli eius. **Audiuit et iocundata est syon.** Quid audiuit syon: Quia adorant eum omnes angeli eius. Quid audiuit syon: Ecce quid audiuit: Annunciarunt celi iusticiam eius: et viderunt omnes populi gloriam eius: Confundant omnes qui adorant sculptilia: et qui gloriantur in simulacris suis. Etenim ecclesia necdum erat in gentibus: in iudea crediderant ex iudeis: et putabant ipsi iudei qui crediderant solos se pertinere ad christum. Missi sunt apostoli ad gentes: predicatum est Cornelio: credidit Cornelius baptizatus est: baptizati sunt et illi qui cum Cornelio erant. Sed ut baptizarent: quid factum est scitis: non quidem hucusque puenit lector: sed tamen aliqui recordantur: et qui non recordantur audiant a me breuiter. Missus est angelus ad Cornelium: angelus Cornelium misit ad Petrum: Petrus venit ad Cornelium. Et quod de gentibus erat Cornelius: et ipse et qui cum eo erant: non erant circuncisi. Ne dubitaret ergo illi tradere euangelium non circuncisis atque baptizaret ipse Cornelius et illi qui cum eo erant: venit spiritus sanctus et impleuit illos: et ceperunt loqui linguis. In nullum autem ceciderat spiritus sanctus: nisi qui fuerat baptizatus: in istos autem ante baptismum cecidit. Posset enim Petrus dubitare utrum circuncisos baptizaret: venit spiritus sanctus: ceperunt loqui linguis. Bonum est donum inuisibile: et tulit dubitationes de sacramento visibili: et baptizati sunt omnes. Et habes scriptum: Audierunt autem apostoli: et qui erant in iudea fratres: quoniam et gentes receperunt verbum dei: et benedicebant deum. Hoc est quod hic commemorat: audiuit et iocundata est syon. **Et exultauerunt filie iude:** Quid audiuit: et iocundata est syon: Quia receperunt gentes verbum dei. Tamen paries venerat: sed angulus nondum erat. Syon ipsa ecclesia que erat in iudea proprie hic nominata est. Audiuit et iocundata est syon: et exultauerunt filie iude. Sic scriptum est: audierunt apostoli: et qui erant in iudea fratres. Videte syon: exultauerunt filie iude. Quid audierunt: Quia et gentes receperunt verbum dei. Ubi illud dixit iste psalmus: Annunciarunt celi iusticiam eius: et viderunt omnes populi gloriam eius. Et quod gentes crediderunt a quibus colebantur idola: secutus ait: Confundant omnes qui adorant sculptilia: qui gloriantur in simu-

lacrims suis: Audiuit et iocundata est syon: et exultauerunt filie iude. Postea quidem de circuncisis calumniari voluerunt Petrus: et dixerunt illi: Quare intraisti ad gentes et incircuncisos: et manducasti cum eis: Ille autem reddidit eis rationem: quod cum oraret demonstratus est illi discipulus pendens quattuor lineis: Biscus ille habebat omnia animalia: et significabat omnes gentes. Ido autem quattuor lineis pendebat: quia quattuor partes sunt orbis vni futuri populi erant: et ideo quattuor euangelia predicabantur christum: ut gratia ipsius ad omnes quattuor partes orbis pertinere intelligatur. Quia ergo tale visum demonstratum fuerat Petro: indicauit illis omnia: quomodo credidit Cornelius: quod priusquam baptizaretur homo gentilis superuenit super eum spiritus sanctus. Hec cum audissent tacuerunt: et magnificauerunt deum dicentes: Et quibus deus penitentiam ad vitam dedit. Ecce audiuit et iocundata est syon: et exultauerunt filie iude. **Propter iudicia tua domine.** Que iudicia: Quia non est personarum acceptor deus. Namque ipse Petrus cum vidisset Cornelium centurionem: et eos qui cum illo erant adimpletos spiritu sancto: exclamauit et ait. In veritate comprehendo: quia non est personarum acceptor deus. Ergo exultauerunt filie iude propter iudicia tua domine. Quid est propter iudicia tua: Quia in omni gente et in omni populo: quicumque illi seruerint acceptus est illi: quod non iudeorum tantum: sed et gentium. Videte si hoc non est vni exultauerunt filie iude. Et exultauerunt filie iude propter iudicia tua domine. **Quoniam tu es dominus altissimus super omnem terram.** Non super solam iudeam: non super solam hierusalem: non super solam syon: sed super omnem terram. Huic vniuersae terre iudicia dei vigerunt: ut vniuersos populos conuocaret: quibus non communicatum qui se preceperunt: nec audiunt predictum nec videtur impletum. Quoniam tu es dominus altissimus super omnem terram. **Nimis exaltatus es super omnes deos.** Quid est nimis: Nam de christo dicitur. Quid est ergo nimis: nisi ut intelligatur equalis patri: Quid est super omnes deos: Qui sunt: Idola: non habent sensum: non habent vitam. Demonia habent sensum: habent vitam: sed mala sunt. Quid magnus est: quod exaltatus est christus super idola: exaltatus est super demonia: Sed nec hoc valde magnus est. Demonia quidem dii gentium: sed ille nimis exaltatus est super omnes deos. Et homines dicti sunt dii: Ego dixi dii estis: et filii altissimi

mi omnes. Item scriptū est: Deus stetit in synagoga deorum: in medio autē deos discernens. Sup oēs homines exaltatus est Iesus christus dñs noster: nec tm̄ sup idola: nec tm̄ sup demonia: sed sup omnes hoīes iustos. Et hoc parū est: sup omnes etiā angelos. Nā vn̄ est: Adorate eū omnes angeli eius: Numis exaltat⁹ est sup omnes deos: Quid ergo facim⁹ omnes qui ad illuz cōuenimus: ad eū qui nimis exaltatus est sup omnes deos: Breue p̄ceptū nobis dicit. **Qui diligitis dominū odite malignū:** Nō est dignus christ⁹ cū quo diligas auariciā. Amas illū: debes odisse quod odit. Homo est inimicus tuus: hoc est quod tu: creati estis ab vno creatore in vna cōditione: et tm̄ si filius tuus loquatur cū inimico tuo: et veniat ad domuz inimici tui: et assiduas collocutiōes habeat cū illo: exhereditare illū vis: qz loquit cū inimico tuo. Et quōd: Quā iustā vocem videris tibi habere: Amicus es inimici mei: et querit aliquid de re mea. Ergo attende. Diligis christū: inimica est christi auaricia: Quare cum ea loqueris: Nō dico loqueris cuz illa: quare illi seruis: Nā multa iubet christ⁹ et nō facit: iubet ipsa et facit. Iubet christ⁹ vt vestias pauperē: et nō facit: iubet ipa auaricia vt facias fraudē: et hoc potius facis. Si hec ita sūt: si talis es: noli tibi multū p̄mittere hereditatē christi. S; dicit: diligo christum: Qui diligitis dñm odite malignuz. Hinc apparet te diligere qd bonū est: si inuentus fueris odisse qd malū est. Qui diligitis dñm odite malignū. S; cū ceperim⁹ odisse malignū: subsequētur p̄secutiones. Odim⁹ malignū: dicit nobis aliq̄s p̄secutor: fac fraudē: dicit nobis: adora idoluz: dicit nobis: thus pone demonijs: sed nos audiuimus: qui diligitis dñm odite malignū. Audiuim⁹ quidē: sed si nō fecerim⁹ seuit ille. Usq; quo seuit: Quid est ablaturus: Respōde: quare christianus es: p̄p̄ eternā hereditatē: an p̄p̄ terrenā felicitatez: Interroga fidē tuā: pone in catasta p̄scie aīaz tuā: torque teipz timore iudicij: r̄fide cui crediderit: q̄re crediderit. Bict mibi: in christum credidi. Quid tibi p̄misit christus: nisi qd ostēdit in se: Quid ostēdit in se: Mortuus est: et resurrexit: ascēdit in celū. Vis sequi: Imitare passionem: expecta p̄missionē. Quid ergo tibi ablat⁹ est seuit cū ceperit odisse malignū: Qui diligitis dñm: quid ablaturus: Patrimoniu.

Alia lra.
t malū.

Hunqd celum: Postremo quicqd tibi dedit deus tollat: ille nō tollit quidem si non vult deus. Si autē vult deus tollit qd dedit: deus: ne se tibi auferat ipse deus. Bēti tibi nemo tollet: tu tibi illū tollis si illū fugis. Forte respōdes: Nō curo d patrimonio meo: dñs dedit et dñs abstulit: possumus dicere: sicut dño placuit: ita factū est: s; timeo ne occidat me: hoc totū est. Audi ergo psalmū psolantē. **Custodit dominus animas seruoꝝ suoz:** Quia ergo dixerat supi⁹: Qui diligitis dñm odite malignū: ne ideo timeres odisse malignuz ne occideret te malign⁹: Ibi cecit statiz: Custodit dñs aīas suoꝝ suoz. Audi illū custodiētē aīas suoꝝ suoz: et dicētē: Nolite timere eos qui corp⁹ occidit: animā autē nō possunt occidere. Occidit et corpus: q̄ i te plurimū potest: qd tibi fecit: Qd et dño deo tuo. Quare amas habere qd christus: si times pati qd christ⁹: Ille venit ferre vitā tuā tpalē infirmā morti obnoxiam: Certe timeres mori: si posses nō mori. Qd p naturā vitare nō potes: quare p̄pter fidē nō suscipis: Tollat tibi istā vitā qui minatur aduersarius: dat tibi deus aliā vitam: quia et istā ipse tibi dedit: et si ipse noluerit nec ipsa tollet. Si autē voluerit: vt tollat tibi: habet qd tecū mutet. Noli timere spoliari p illo. Nō vis exui vestē pannosam: Stulam glorie tibi datur⁹ est. Quā stolaz dicis mihi: Oportet corruptibile hoc induere incorruptiōez: et mortale hoc induere immortalitē: Ab ipsa caro tua nō periet. Usq; ad mortē pōt seuire inime⁹: p̄tātē vltra nō habz: nec in animā: nec in ipsam carnē: qz et si dissipet caruē nō impedit resurrectionē. Be aīa sua timebant hoīes: et quid eis dñs ait: Cestri autē et capilli capitis omnes numerati sunt. Times ne animā p̄das: qui capillum nō p̄dis: Beo oīa numerata sunt: oīa redintegrabit qui omnia creauit. Nō erāt: et creata sūt: erāt et nō repabunt: Credite ergo toto corde fratres mei: et qui diligitis dñm: odite malignū. Fortes estote: nō solū in diligēdo deum: s; etiam in odiendo malignū. Nam nō vos terreāt potētiores: qui vos vocauit omnipotēs est. Fortior est omni forti: superior est omni excelso: filius dei p nobis mortuus est. Securus esto accepturū te vitā ipsius qui pignus habes mortē ipsius. Pro quibus eni mortu⁹ est: Nunqd p iustis: Paulum interroga. Etenim christus p impijs

Alia lra.
t sanctoz.

mortu^o est: **I**mpi^o eras et mortu^o est p te: iusti car^o es et deseret te: Qui iustificauit impiu^o relinqt piu^o: Qui diligitis dñm odi te malignum. Nemo timeat: custodit dñs animas seruoꝝ suoꝝ. **D**e manu pctōꝝ teruet eas. **S** forte dicitur^o es: p do lucē istā. **L**ux orta est iusto: Quā lucem times ne p das: Times ne in tenebris sis: **N**oli timere ne p das lucē: imo time ne dū caues p dere istā lucē: p das illā lucē verā. Quā times enī pdē: videm^o qb^o donata ē: cū qb^o tibi cōis est. Nunqd soli boni vidēt istū solē: cū faciat oriri solē suū sup bonos et malos: et pluat sup iustos et iustos: **I**stā lucē vidēt tecū iūq: vidēt tecū latrones: vidēt tecū ipudici: vidēt tecū bestie: musce: vermiculi. **Q**ualē lucē iusto fuat: q et istis ista dat: **M**erito hāc lucē in fide martyres viderūt. **Q**ui enī istā ptēpserūt: aliquā viderūt quā desiderauerūt: qz hāc respueit. **L**ux orta ē iusto: **E**t rectis corde iocunditas. **N**olite putare: qā vere in miseria fuerunt cū in catena ābulauerūt. **L**at^o fuit carcer fidelibus: lenes fuerunt catene cōfitētibus. **H**abebāt gaudia in catasta: qui christū pdicabāt inter tormēta. **L**ux orta ē iusto. **Q**ue lux orta est iusto: **Q**ue nō orit iusto: nō ista lux quā facit oriri sup bonos et malos. **E**st alia lux que orit iusto: de qua luce nō sibi orta i fine dicēt iusti: **E**rgo errauimus a via veritatis: et iusticie lumē nō luxit nob: et sol nō or^o ē nobis. **E**cce amādo istū solem: in tenebris cordis iacuerūt. **Q**uid pfuit oculis videre istū: et mēte nō vidē illū: **T**obias cec^o erat: et filiū suū viā dei docebat. **N**ostl enī qz Tobias filiū suū admōebat et dicebat: **F**ili fac elemosynas: qā elemosyne nō pmittūt ire in tenebras: et loqbat ille qui in tenebris erat. **V**idētis qz est alia lux q orit iusto: et recti corde iocunditas. **O**culos non habebat: et filio suo dicebat: fac elemosynas: qz elemosyne nō sinūt ire in tenebras. **N**ec timuit: ne diceret in corde suo fili^o ipi^o: tu enī elemosynas fecisti: quare cecus mihi loqris: **E**cce elemosyne ad tenebras te pduxerūt: et quō mihi dicis: elemosyne nō sinūt ire in tenebras: **Q**uare ille dicebat ista cū fiducia: nisi qz aliā lucē videbat: **F**ili^o patri manū tenebat vt ambularet: s pater filiū viā docebat vt viueret. **E**st ergo alia lux q orit iusto. **L**ux orta est iusto: et rectis corde iocunditas. **Q**is illam nosse: **E**sto rect^o corde. **Q**uid est rect^o corde: **N**oli torto corde eē

Alia lfa.
t liberabit eos.

Alia lfa.
t leticia.

ad deū: resistēs volūtati ipi^o: et volēs illū curuare ad te: et si te dirigere ad illū: et senties iocunditatē quā norunt oēs qui recto sūt corde. **L**ux orta est iusto: et rectis corde iocunditas. **I**ocundami iusti: **J**am forte fideles audiētes: iocundamini: puitia meditant: calices pparāt: rosaz temp^o expectant. qz dictū est: iocundami iusti. **V**ide quid sequit. **I**n dño: **I**ocundami iusti in dño. **E**xpectas tempus veris vt iocūderis: si dñm habes iocūditatē: dñs tecū semp est: nō hz tps. **H**abes illuz nocte: habes illū die: **E**sto rect^o corde: et semp ē tibi de illo iocūditas. **N**ō enī iocūditas q est scdm seculū vera iocunditas est. **A**udi pphetā **E**saiā: **N**ō est gaudere impijs dic dñs. **G**audere qd vocāt ipi^o: nō ē gaudere. **Q**uale gaudiū nouerat q hoc gaudiū iprobabat: **C**redam^o illi frēs: hō erat: sed ābo gaudia nouerat. **H**ō erat: vtqz nouerat gaudia calicis. **Q**uia hō erat: nouerat gaudia mēse: nouerat gaudiū lecti: nouerat gaudia ista secularia et luxuriosa. **I**lle qui nouerat illa: aut psumēs: nō est gaudere impijs dicit dñs. **S**z nō dicit hō: dic dñm: ex veritate domini: non est gaudere impijs. **N**ā illi sibi vident gaudere: nō est aut gaudere impijs: dicit nō hō sed dñs. **U**n ille ipm gaudiū vidēs ait: **E**t diē hoīz nō cōcupiui tu scis. **Q**ui mihi aliū diē ostēdis: qui me aliā lucē doces: q me alia iocūditate pfundis: qui aliud mihi intus insinuas: fecisti me nō cōcupiscere diē hoīm. **U**tiqz videbat **E**saias hoīes in potatiōe: i luxuria: i theatris: in spectaculis totū mūdum luxuriari varijs nugl: et tñ clamabat: **N**ō est gaudere impijs dicit dñs. **S**i hō nō est gaudere: qle gaudiū videbat in cui^o cōparatione hoc non erat gaudiū: **T**anqz si tu nosse solē: et alicui laudāti lucernā diceret: nō est ista lux. **Q**uare lux non est: **I**lle p magno habet: gaudet: exultat: et tu dicis: nō est ista lux. **A**ut si quis simiā miraret: diceret: nō ē ista pulchritudo. **E**t si forte ille occupatus esset circa cōpositionem mēbroꝝ in illa bestia: et oēs illas cōgruentias miraret: tu qui noueras aliā pulchritudinē: negares istā et diceret: nō est. **Q**uare: **Q**uia aliā nosti. **S**z dicis. **E**go illā quā videbat **E**saias nō video. **C**rede et videb. **F**orte enī nō habes vñ videas. **E**st enim ocul^o vñ illa pulchritudo videat. **N**ā quō est oculus carnis vñ lux ista videat: sic ē oculus cordis vñ illa iocunditas videat.

Alia lfa.
t letami.

Fortē ille ocul^o sauci^o est: sordidat^o est: turbatus est ab ira: ab auaricia: a cupiditate: a libidine insensata. Turbatus est oculus tuus: nō pōt videre illā lucez. Crede aſi q̄ videas: sanaber^{is} et videbis. Lux orta ē iusto: et rectis corde iocūditas. Jocundami aut iusti in dño. **Et confitemi memorie sanctitatis eius:** Jam iocundati i domino: iam gaudentes in domino: illi cōfitemini: quia nisi vellet: non in illo gauderem^{us}. **Ait enī ipse dñs.** Hec locut^{us} sum vobis vt in me pacē habeatis: i mūdo aut p̄suram. Si christiani estis: p̄suras i isto mūdo spate. Trāq̄lliora et meliora tpa nolite sperare frēs: Fallitis vos. Qd vobis euangeliū nō pmittit: nolite vobis pmittere. Quid dicat euangeliū scitis: christiani loquimur: fidei p̄uaricatores esse non debem^{us}. Euāgelū h̄ dicit: qz in nouissimis t̄pib^{us} multa mala: multa scādala: multe p̄sfore: multe iniq̄tates abundabūt: s̄ qui p̄seuerauerit vsqz in finē: hic salu^{us} erit. Refrigescet inquit caritas mlt̄oz. Qui q̄ p̄seuerant spiritu serbuerit scdm̄ Aplm̄: q̄ ait: spiritu seruētes: ei^{us} caritas nō refrigescit: qz ip̄a caritas dei diffusa est in cordib^{us} nostris p̄ spiritū sc̄m̄ qui dat^{us} est nobis. Nemo ergo sibi pmittat: qd euāgelū nō promittit. Ecce veniant letiora tpa: et facio illud: et emo illud. Bonū est tibi vt attēdas illū qui nō fallit: nec fefellit aliquē. Qui tibi pmittit: nō hic leticiā: sed in se. Et cum trāserit ista: speres qz cū illo regnabis in eternū. Ne cū h̄ vis regnare: neqz h̄ habeas iocūditatē: neqz illic iuenias.

Explicit Tractat^{us} de ps. XCVI

Incipit Tractat^{us} de ps. XCVII

Expositio psalmi

Cantate dño canticū nouū: Nou^{us} hō nouit: vet^{us} nō nouit. Cetus hō est vet^{us} vita: et nou^{us} hō est noua vita. Vter^{us} vita ex Adā trahit: noua vita in christo format. Bicit^{us} aut in h̄ psalmo vniuerso orbi terraz vt cantet canticū nouū. Na aptius alibi sic dicit: Cantate domino canticū nouū: cātate dño ois fra: Ut intelligāt qui se p̄cidūt a cōione totius orbis terrarū: nō se posse cantare canticū nouū: qz canticū nouū in toto orbe: non in parte cantat. Et hic attēdite et videte s̄ dicit. Et cū dicit vniuerso orbi terraz vt cantet canticū nouū: s̄ intelligitur: quia par cantat canticū nouū. Cantate dño cante te nouū. **Quia mirabilia fecit dñs.**

Alia lra. i. iustificatiōis

Alia lra. nō b̄z.

Que mirabilia: Ecce mō legebat euāgelium: et audiuim^{us} mirabilia dñi. Efferebat mortuus vnicus matris sue q̄ erat vidua: miser^{us} dñs: fecit illos stare: deposuerūt illū: et dixit: Iuuenis dico tibi surge: et sedit ille mortu^{us}: et cepit loq̄: et reddidit illū matri sue. Ecce mirabilia fecit dñs. S̄ multa maiora mirabilia sūt: qz totū orbē terrarū a morte sempit̄na crexit: q̄ qz vnicū filium m̄ris vidue resuscitauit. Cātate q̄ dño canticū nouū qz mirabilia fecit dñs. **Que mirabilia: Audi. Sanauit ei dextera eius: et brachiū sc̄m̄ eius.** Qd ē brachiū sc̄m̄ dñi: Dñs n̄r Jesus christ^{us}. Audi Esaiā. Quis credidit auditu n̄ro: et brachiū dñi cui reuelatū est: Brachium ergo sc̄m̄: et dextera ipsi^{us} idē ip̄e est. Ergo domin^{us} noster Jesus christ^{us} brachiū dei: et dextera dei: p̄pterea sanauit ei. Non dicit^{ur} est tantū orbē terraz sanauit dextera eius: sed sanauit ei. Multi enī sanant sibi: nō ei. Ecce q̄ multi cupiūt sanitatē istam corpalem: et ab illo accipiunt: et ab illo sanantur: et non illi sanantur. Quomodo ab illo sanantur: et non illi sanantur: Accepta sanitate lasciuunt. Qui egroti casti erāt: sanati adulteri fiunt. Qui cū egrotarent neminē ledebāt: receptis virib^{us} iua dūt et opprimūt innocentes: Sanati sūt sed nō ei. Quis est qui sanat ei: Qui intus sanat. Quis est q̄ intus sanat: Qui credit in eū: et cū interi^{us} fuerit sanatus: in nouū hominē reformat: postea et hoc qd lāguet ad temp^{us}: caro ista mortalis recipiet in finē: et ip̄a suā p̄fectissimā sanitatē. Sanemur ergo ei. Ut aut sanemur ei: credamus in dextera eius: qz sanauit ei dextera eius: et brachiū sc̄m̄ ei. **Notū fecit dñs salutare suū.** Ipsam dexterā: ip̄m brachiū: ip̄m salutare dñs noster Jesus christ^{us}: de q̄ dictū ē: Et videbit ois caro salutare dei. De quo etiā dixit ille Simeon q̄ infantē accepit i man^u: Nūc dimittis dñe serū tuū in pace: qm̄ viderūt oculi mei salutare tuum. Notū fecit dñs salutare suū. Cui notum fecit: parti an vniuerso: Nō parti alicui. Nemo fallat: nemo decipiat: nemo dicat: ecce hic est christ^{us}: ecce illic. Qui dicit: ecce hic: ecce illic: partes ostēdit. Cui notum fecit dñs salutare suū: Audi quid seq̄tur. **Ante cōspectū gētū reuelauit iusticiā suā.** Dextera dei brachium dei salutare dei: et iusticia dei: dñs est saluator noster Jesus christ^{us}. **Ademor fuit**

Alia lra. i. Saluauit. sibi.

Alia lra. i. in p̄spectu.

Alia lra. i. Recordat^{ur} ē